

[By a Julius 17]

1213. 67
5

ILLVSTRISSIMI

DOMINI GORDONIÆ COMITIS

EINZIÆ HÆREDIS MARCHIONA-

tus Huntlei, & celeberrimæ Domine Anne

Campbellæ filiz Comitis Argatheliæ

EPITHALAMIVM.

Gordon P. Magnus

IUSTITIA.

RELIGIO.

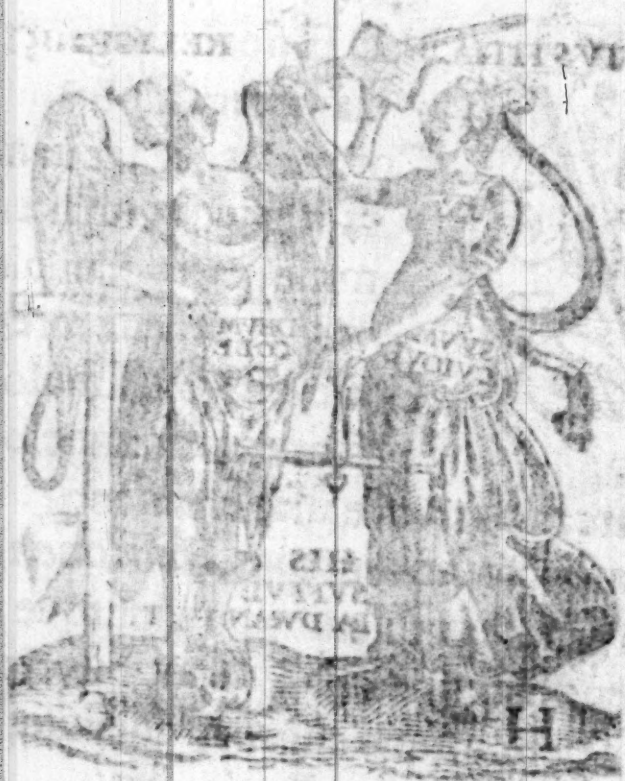

EDINBVRGI

EXCVDEBAT ROBERTVS CHARTERIS

Typographus Regis;

1607,

EDINBURGH
EXCISE DEPT. ROBERTS
1607
Typographical Press

ILLVSTRISSIMI

DOMINI GORDONIAE COMITIS

EINZIAE HAEREDIS MARCHIONA-

tus Huntlei, & celeberrimae Dominae Anne

Campbellae filiae Comitis Argathellae

EPITHALAMIUM.

ND E novo turgent trepidan-
tia viscera motu?

Cor micat, & tacitam pertentant
gaudia mentem?

Summe pater, cui plestra novas?
cur fræna furenti

Concutis? & stimulos sub pe-
ctore vertis anhelos?

Et nostræ arcano fervore illabere menti?

Vnde solum arctoum repetunt, Helicone relicta,

Quæ modo funereas tulerant, quatiuntque jugales

Turba novena faces, nostris & montibus errant?

Virgineos celebrantque choros, ducuntq; choreas.

Cur sociam sese genitrix Aeneia, Iuno

Hisque ducem sese Saturnia pronuba jungit,

Dissimulantque deas? cultu cur læta Britanno

Vtraque, cæsariem, dulcisque modestia vultum

Temperat? ut nuptæ cedat moderatio formæ,

Dum mediam ducunt grata probitate rubentem.

Iam nec festa dies, nec sacri concio catus
Prætereunt vatem: verum mens angurat, iste
Concinit ecce chorus tantum Gordonia proles:
Latous vatuum pater, & facundia Bacchi,
Interpresque Deum, Veneris puer aliger ignem
Occultum inspirans, magno & dilecta Tonanti
Gratia ferta ferunt, thalamos genialibus implent
Floribus: ecce rosas, permistaque lilia Thymbra,
Spargitur Assyrij en frutex fragrantis amomi,
Grata etiam Veneri crispata hastilia Myrti:
En lachrymas myrrhæ, liquidi pigmentaque nardi,
Et casia dulces passim funduntur odores.

Cumque dies adsit tandem promissa, sorores
Aurea quo niveo deducunt pollice fila,
Quo Deus æternam pacem, pactosque Hymæneos
Exercere jubet, posito certamine, gentes;
Tristia feralis valeant insignia pompæ,
Mæstaque sollicitis, solvantur pectora curis,
Sitque nefas vano mentes trepidare tumultu,
Absit credulitas, absit temerarius error,
Seditione potens, consternatique pavores,
Absint occulti dubioque authore susurri:
Qui quid & in cœlo, Dominus pelagoque geratur
Et Tellure videt, totumque inquit in orbem,
Ille Deus letum Huntleis, Argathelijsque
Esse diem velit hunc, & cum meminisse minores,
Et lætos vultus, & foelix afferat omen:
Atque hilares multa fecundet prole penates,
Omnia lætitia vigeant fugitivaque carpan
Gaudia fro ndentes motando cacumina colles,
Et fera per nemorum, & cicura armenta recessum
Luxurient, ictu crebro ventosque lacessant:

Et juvet hæc sparsa ad pugnam proludere arena.
Agricolæ haud flavis falcem supponere aristis,
Hordea nec fragili tentent sua stringere culmo,
Quam prius intorta cingentes tempora quercu
Vota simul faciant, domino quam vota canentes,
Sponso incompósitos dent motus, carmina dicant:
Nec vagus hic panda sulcet vada falsa carina
Mercator prius, aut opifex delibet agendo
Artem quisque suam, læto connubia cætu
Quam celebrans, tantum heroem comitetur ovantē,
Ad nitidos quò perducit via strata penates,
Auspice quo colit alma lares pax, op̄ ppida, villas.
Huc huc Pieridum comites, Phœbique ministri,
Et varijs certate modis, ut pollet ovanti
Quisque lyra, nunc digna toris date carmina festis;
Nunc cava festivos, effundat tibia cantus:
Adsint quique chelyn digitis, aut verberare pulsent,
Quique manu trepida quatiant resonantia lистра,
Et tremulis tundant reboantia tympana palmis,
Aut cytharæ blandis feriant tinnitibus aures,
Adsit & imprimis hilarans convivia Bacchus,
Quique ipsum certant Phœbum superare canendo,
Lætitiæque fremant, vocesque ad sidera jactent:
Hic simul exultent & ruris, & urbis alumni,
Matres atque viri, pueri, innuptæque puellæ,
Concelebrentque diem cantu, sanctumque senatus
Conciliū ingeminet fremitum, plausumq; secundū:
Et blanda admittant humanæ hæc gaudia mentes.
Hic qui districtis saliunt mucronibus, artem
Ostentent, placidam pacem, non bella ferentes;
Si quem posse putes pedibus contendere cervis
Accensus precijs hic cursu provocet auras:

Siqui forte velint celeri certare sagitta,
Hic validis flexos incurvent viribus arcus:
Quique citos lætè curfus instruxit equorum,
Hanc ducens sponsis turmam se ostendat in armis:
Quæ galeis, densisque virum seges horret ab hastis,
Tela ferant, fictæ cecant simulachraque pugnae,
Sublimes in equis niteant in valle patenti:
Personet hic lituum stridor: clangorque tubarum
Congressum canat, & promittat præmia palme:
Adsit quique ferum scenis agitavit Oresten,
Et cui maiori est etiam res comica curæ:
Huc tota effundat sese urbs Sterlinia, festis
Concolor ipsa thoris, quæ connubialia cantet
Carmina, quæ celebri pompa juvenilibus annos
Lusibus exhilaret teneros, quæ læta beatum
Signet honore diem, cantu & clamore secundo
Hectoriden juvenem augustam comitetur ad aulâ,
Ex quo tanta trahunt cuncti sua gaudia, quando
Legerit optatum sine sollicitudine fructum.

Scilicet hæc alias supra caput extulit urbes,
Adiutrix operum tantorum, & fida ministra.
Stans domus hic convivarum vomit undiq; turbam
Namque Caledonij pars huc celeberrima regni,
Huc proceres coeunt augustæ ad limina sedis:
Pompa domo, plenaque via sic agmen inundat,
Sic quoque plebeio complentur cuncta tumultu:
Vt quando immensum coelo venit agmen aquarum,
Et pater irata molitur fulmina dextra,
Tum lætæ implentur fossæ, tum flumina crescunt
Cum sonitu, notis cohiberi nescia ripis,
Digna quidem aurati comitatu regia sceptri,
Argento, gemmis, auro quæ singula fulgent:

Hic auro illusæ vestes, ostrumque superbum,
Ingens argentum mensis, aurum grave baccis:
Atria Dalmatico exornant satiata metallo
Aulæa, incensis lucent laquearia lychnis:
Discutiunt noctem tremulis funalia flammis.
Quid memorem dubiæ genialia fercula mensæ?
Omnia blanda gulæ numero irritamina magno,
Omnia regifico splendent bellaria luxu.
Nec mirum humanas capere hæc spectacula mætes,
Aspice quinetiam rerum ut natura renidens
Gestiat, inque huius meritos conspiret honores:
Syrius ecce tepet, versum quoque temperat annum,
Phœbus uti cupidus genialia festa tueri.
Omniiferumque beat terra indulgentior annum,
Fœlici hoc spondens fœlices omine tedas.
Tu vero heroum genus, alti & nominis hortes,
Et comes haudquaquâ magnorum indignus avorū,
Steuarta generose domo, seu sanguine regum
Per seriem terræ qui iura dedere Britannæ,
Cui Deus atque homines lati, dulcesque camænae,
Blanda que tranquillæ arridet clementia cœli:
Sponte subî leges, veniens in fœdera tanti
Coniugii, & placita cum sit data copia noctis,
Virginis optandæ amplexu satiare cupito.
Præmia non tanta Herculei, meruere labores:
Nec qui tartareis sponsam repetivit ab umbris,
Threicia fretus cythara, fidibusque canoris:
Æsoniusque heros aurato vellere dives:
Muneris authorem secum spolia ampla reporta-ns,
Non hæc dona Pelopshumero præsignis eburno
Abstulit, exacto cursus certamine victor,
Nec tam incundos flevit Menelaus amores,

Nec superum rector, sceptri gravitate relicta
Mutatus, talem miratur Agenore natam.
Errantem Amonijs Annam si Delius arvis
Cerneret, haud visæ cuperet connubia Daphnes;
Hæc si Theseum tetigisset forte cubile,
Desereret charam profugus Minoida Theseus.
Non tibi luxuries, teneræ nec flamma juventæ,
Sed pudor, & pulchræ conjuncta modestia formæ,
Et virtutis honos hunc conciliavit amorem.
Scilicet & thalamos, inopinaque gaudia sponso,
Atque novæ tulerat cæli indulgentia nupte.

Nataque parens rerum merita licet arserit ira
In genus humanum, & demiserit æthere Diras
Eumenidum facies (quæ sævi in limine regis
Apparent) stygio sed quas prius evocat orco,
Ut tacitis turbeant stimulis penetralia mentis,
Incutiant gelidumque metum mortalibus ægris,
Siquando horrificum lethum molitur, & atræ
Spargit in impurum populum contagia pestis,
Infando meritas aut bello territat urbes.
Hæc quoque monstra licet furiali tincta veneno
Inspirare graves animos potuere furentum:
In scelus, in lachrymas, rabiemque & cædis amorem
Pertrahere, & terras horrendo incendere bello:
Regnaque flebilibus sedare superba ruinis,
Deformare domos, urbes miscere tumultu:
Ecce tamen posita Dominus placabilis ira,
Atque hominum sortem tandem miseratus iniquam,
Accipit in fessos animum, mentemque benignam,
Vlterius tentare vetans, aut tendere sævis
Monstra odijs, alijs mutata mente ministris,
Aligeris usus, terræ qui regna Britannæ

Lustrantes

Lustrantes abigant tenebris emissas barathri
Agmina, quæ dirum spargere in corda venenum:
Vipereamque viris animam, cacumque furorem,
Cumque odio luctus inspiravere profano,
Quæ tulerant varia rerum sub imagine sæva
Somnia, & horrendis terrebant pectora formis,
Dum gravis opprimeret languentia lumina somnus.
Scilicet id coelo fixum est, immotumque manebit,
Ne populo pateant reditus ad bella furenti,
Cæsare sub nostro Iani fera limina claustris
Obdere perpetuis, æternæ fœdera pacis
Iungere, dissidij induci monumenta nefandi.

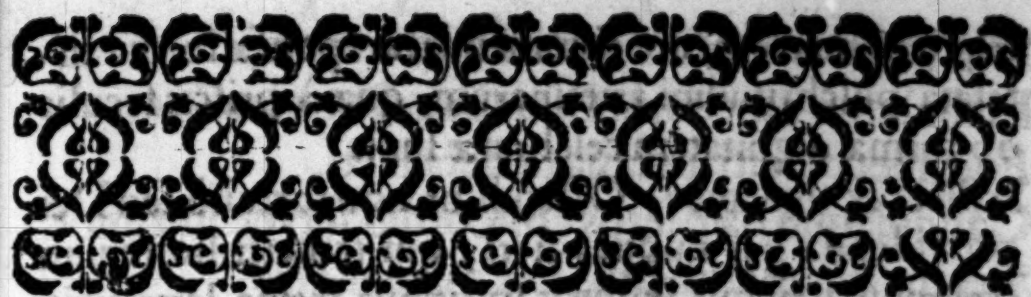
Ergo age purpureæ lumenque decusque iuventæ
Tum fidei firmandæ obles, tum pignus amoris:
Perstet inabruta ut concordia iuncta catena:
Exortem thalami quia nemo invidit honorem,
Numinis auspicio teneræ connubia serva
Virginis, intactæ primum decerpere florem
Cui datur, & fato thalamos intrare paratos,
Illi haud invito cum sis coniunctus olympo:
Hanc oculis spectas, & casus complectere in omnes,
Quam sociam vitæ tum forma, & nubilis ætas,
Tum virtus dederat non e mentita parentes:
Hanc sociamque thori, rerumque admitte tuarum,
Cum focero æternæ firmantem fœdera pacis,
Non genus indecorem, formæ cum gloria patrum
Et generis certet. Pax en micat aurea fronte,
Gratia rara etiam teneris affusa labellis,
Flagrantesque nitent malæ: pudor ecce pererrat
Pulchra verecundo suffundens ora rubore,
Ora rosis ceu cum miscentur candida rubris.
Lilia, sanguineo vel ebur violatur ab ostro:

Qualis Luna recens oritur surgentibus astris,
Ingressa tenui coeli per cœrula cornu:
Talis luminibus, talis decor additur ori,
Suggestusque comæ niveo candore probandus,
Tota decens virgo gemmis collucet, & auro:
Formosa comitum turba stipata suarum
Forma animo, purus formæ concedit amictus
Germinis fecundus Clymeneo, indoque monili:
Ardent Sidonio partim velamina tabo,
Verrit humum auratæ partimque lacinia pallæ,
Molliaque illustrat pictus multitia limbus,
Funditur inflexi de collo circulus auri,
Circulus e torto mediam complectitur auro,
Aurea, colla, comas ornant redimicula comptas,
Quas manus artificis pingui deduxit amomo.
Tuque adeo antiquæ gentis generosa propago,
Et tanti herois thalamo dignata superbo,
Herois specie egregia, nec stirpis egentis,
Dulce jugum tanti ne dedignare mariti,
Hunc dominum agnoscens animo cōplectere, sexus
Non oblita tui, imperioque assuesce jugali:
Nec mihi difficilis, nimium facilisque placebis,
Est medium virtus, hæc inter utrumque probatur.
Grande supercilium est veterum jactare parentum
Et generis titulos, numerare in dote triumphos:
Sic volo, sic mando, sit pro ratione voluntas:
Monstrum turpe pio est sic imperiosa marito:
At genuere pii, te suscipere parentes,
Qui genero sua jura suo cum dote dederunt,
Aspicias abruptæ tundantur ut æquore cautes,
Aspicias ut rapida pontus diverberet unda
Obstantes scopulos: at ubi subsidit arena

Obsequio mulcens violentos æquoris æstus,
Ludentes placido labuntur littore fluctus:
Sic quoque principio præceps ad mitius ira
Flectitur: utque hederæ serpunt in robora lentis
Flexibus, & placidis circum complexibus hærent,
Dum videas summis æquare cacumina sylvis:
Sic blando officio, studio, pietate, fideque
Hunc cole, qui latis unam complexibus implet,
Vnam miratur, tantum suspirat in unam,
Quique tuo unius roseo dependet ab ore.
Sit licet ut pietas, studium par, nobilitasque
Sanguinis, ingenium, par & fortuna duorum,
Par amor, ipsa loco tamen, atque es robore dispar:
Subde jugo niveum charo cum conjugis collum,
Imperium patiens vincet patientia durum.
Sin animum tangit patriæ pietatis imago,
Vllaque sollicitat puerilis cura tuorum
Pectora, natalisque soli, sedisque paternæ
Aut amor, aut languor, mærentia corda remordet,
Sæpe recursantem mitte hanc de pectore curam,
Omnia solus erit tibi vir, tibi charior omni
Sanguine cognato, pater hic tibi, tutor, amicus,
Hic tibi respondens curis æquabit amorem:
Quò tua te jam fata trahunt, retrahuntq; sequendum,
Quod superest qui cunctarum discordia rerum
Semina condiderat, concordi & pace ligavit,
Vicerat & meritis hostes, & sanguine sanxit
Foedus amicitia mansuro adamante ligatæ
Cum genere humano, nostris nec vincula noxiæ
Dirumpi patitur, patria sed crimina cura
Celat, & offensas facilis condonat, & aucti
Muneribus nunquam curam dimittit amici,

Hic Deus ambobus foelici fidere natis;
Et thalamo iunctis, nullis labefacta querelis
Fortunet placiti socialia fœdera lecti,
Candidaque hæc seros concordia seruet in annos,
Sæpius & repetita pios Lucina penates
Ingrediens, multæ det ius lætabile prolis:
Lumina det patriæ tanto de semine creta,
Pignoraque ardentis firmantia vincula amoris.

HVIVS EPITHA.

LAMII BREVIS EXPLANATIO.

VNde novò) Author carminis furore quodam poetico attonitus, sese ad Musarum & numinum colloquia attollens, fingit se musas ex Helicone migrantes, & nuptiarum præfides videre.

¶ Jam nec festà) Idem quasi ex furore respiscens, & veritatem intelligens Epithalamium orditur, & Deos poetices & eloquentiæ præfides hisce nuptijs interesse comminiscitur.

¶ Cumque dies) Deprecatur author ab hoc conjugio omnia tristitiæ, metus & doloris argumenta & insignia; Contra verò omnis letitiæ ex tam fælici connubio perceptæ, tam a rebus inanimatis, à brutis animantibus, quàm ab hominibus cujusvis loci & conditionis, præcipuè verò à Civibus Sterlinensibus signa dari exoptat.

¶ Scilicet hæc) Describitur soceri convivatoris domus ab immensa convivarum turba, & magnifico convivij apparatu.

¶ Nec mirum) Non tantum homines, &c. sed cœlum etiam ipsum, & terram hoc spectaculo delectari ostenditur.

¶ Tu verò) Hortatio ad sponsum pertinens, ut, cum affines ejus multiplici virtute delectentur, alacriter hoc con-

connubium ineat, ubi commendatur sponsæ forma an-
telata pulchritudini faminarum, quæ à priscis seculis
ob formæ dignitatem celebratæ sunt.

¶ Scilicet & thalamos) Ostenditur non fortuitò sed Dei
providentia has nuptias fieri, qui tametsi hominum
sceleribus irritatus impuris spiritibus fræna laxaverit,
per quos humanum genus varijs supplicijs domuerat:
Tandem tamen hominibus placatus bonorum ange-
lorum ministerio malas illas furias abegerit, & Cæsaris
nostri foelici opera usus omnia terra marique pacare
constituerit.

¶ Ergo age) Altera hortatio ad sponsum itidem spectans,
ut quod foeliciter inivit connubium, illud constanter ad
finem usque servet, ubi etiam obiter celebratur laus
sponsæ ab adjuncta pulchritudine, pudore, comitatu &
cultu corporis.

¶ Tuque adeo) Hortatio nuptam respiciens, ut officium
conjugale, fidem, obsequium & honorem domino
marito debitum exhibeat.

¶ Sin animum) Desiderium propinquorum, amicorum,
&c. unius mariti amor & præsentia leniens explebit.

¶ Quod superest) Precatio, epilogi loco, ut Deus utrique
conjugium hoc secundare, & numerosa sobole beare
dignetur.

PIETAS

ILLVSTRISSIMI

DOMINI, PRINCIPIS GENEROSÆ

GRÆMORYM FAMILIÆ, COMITIS

Montis-rosarum in patrem è vita placidè dece-

dentem 9. Novemb. 1608. qui Regis vices in Bri-

tannia septentrionali feliciter gesse-

rat, & in supremo regni foro Senatoriū

principem integerrimè egerat,

Pioque filij mærentis dolori adhibita Consolatio.

EDINBURGI

EXCVDEBAT ROBERTVS CHAR-

TERIS, Typographus Regis. 1609.